

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., a Mgr. Gabriely Bašné ve věci

žalobkyně: [redacted], bytem
[redacted],
zastoupené: [redacted], advokát, se sídlem
[redacted]

proti

žalovanému: Ministerstvo pro místní rozvoj, se sídlem
[redacted],

o žalobě proti rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj ze dne 31. května 2018, č.j. MMR-23857/2018-96/2,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Po právní moci usnesení bude žalobkyni vrácen soudní poplatek ve výši 3 000 Kč z účtu Městského soudu v Praze, a to ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci usnesení, a k rukám zástupce žalobkyně [redacted], advokáta.

Odůvodnění:

Žalobkyně napadla shora uvedené rozhodnutí, kterým ministryně pro místní rozvoj potvrdila postup ministerstva pro místní rozvoj při vyřizování žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o informacích“), a to podle ust. § 16a odst. 6 zákona o informacích.

Před věcným projednáním žaloby soud zkoumal, zda podaná žaloba splňuje podmínky pro takový postup, a dospěl k závěru, že tomu tak není.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, čj. 5 As 18/2017 - 40 (dostupném na www.nssoud.cz): „Potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinností žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.“.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

Z daného závěru tak plyne, že žalobkyně napadla žalobou proti rozhodnutí úkon správního úřadu, který není rozhodnutím. Proto takovou žalobu nelze projednat a soud ji tak podle ust. § 70 písm. a) za použití ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „s.ř.s.“), odmítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 3 s.ř.s.

Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku se opírá o ust. § 10 odst. 3 poslední věta zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem [REDACTED]. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 14. února 2019

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu